

SHARP
GREEN

SKANI
10

SHARP GREEN

ATOMOS SAXOPHONE QUARTET

Arvydas Kazlauskas, soprano saxophone

Aigars Raumanis, alto saxophone

Roberts Martini, tenor saxophone

Rūdolfs Pēteris Rubenis, baritone saxophone

Ernests Medīņš, cajón (7)

1.	Jachin Pousson (1983) Gardens on Mars (2018)	8:29
2.	Madara Pētersone (1989) Active (2020)	7:56
3.	Platon Buravicky (1989) Plankton (2020)	7:19
4.	Andris Dzenītis (1978) Sharp Green (2023)	10:47
5.	Oskars Herliņš (1980) Darva / Tar (2022)	7:55
6.	Madara Pētersone Serendipity (2019)	4:21
7.	Toms Rudzinskis (1987) Overstep (2023)	9:16

TT: 56:06

Recorded at: Latvian Radio Studio 1, October 9, 2023 – January 11, 2024

Recording producer: Varis Kurmiņš

Editing, mixing, mastering: Varis Kurmiņš

Photos: Kristaps Kalns, location: Hanzas Perons

Booklet text: Lauma Malnace

English translation: Amanda Zaeska

Design: Gundega Kalendra, Raugs.eu

Executive producer: Egīls Šēfers

© & © LMIC/SKANi 164, 2024

skani.lv

LATVIJAS MŪZIKAS
INFORMĀCIJAS CENTRS

KULTŪRAS MINISTRIJA

VALSTS
KULTŪRKAPITĀLA FONDS

LATVIJAS
KOMPONISTU
SAVIEŅĪBA

Sharp Green

This album contains just that – fresh, new “greens” of a musical harvest. Recently written, especially for the Atomos quartet. We will be truly delighted if Sharp Green finds its special place in the rich array of Latvian chamber music recordings and in the listening lists of those who love contemporary saxophone music. Happy listening!

Arvydas Kazlauskas

Seven new compositions and six composers from Latvia representing the young and middle generation – this is the balance sheet of the Sharp Green album by the Atomos Saxophone Quartet. It features a variety of composers with roots in academic as well as non-academic music, but all are united by their willingness to surrender to the adventurous spirit of Atomos, which has encouraged them to explore the possibilities of the sound of a saxophone quartet. Their compositions have addressed issues pertaining to humanity, ecology, materiality, the flourishing of life in nature and in themselves, and also simply the powerful joy of self-expression and playing music. A saxophone quartet itself seems to be intolerant of dull moderation, and on this album the artists have given us an exciting sonic journey in which we hear everything from minimalist aesthetics and sonority as the main driving force to rock-like intonations, atmospheric moods and energetic affirmations of creative power.

Arvydas Kazlauskas, the founder of the Atomos Saxophone Quartet, explains how the album came about: "Over the years, Atomos has accumulated a number of new works in its repertoire, which we wanted to capture in an album. The idea of recording an album had been in the air for a while, and so the focus on new works by Latvian composers that had been written especially for the Atomos Saxophone Quartet was born.

"The first of these was **Gardens on Mars** by Jachin Pousson. I had worked with him previously on several occasions; we play in the free improvisation group Endless Roar, and he was there with Atomos from the very beginning. Inviting him to compose a new piece for us was a logical extension of that collaboration.

"After that, I approached Madara Pētersone, and Aigars Raumanis approached Platon Buravicky. We've played Pētersone's and Buravicky's pieces quite often in our programmes of Latvian music, including at the Arēna new music festival and Latvian New Music Days.

"Then at some point, Oskars Herliņš offered to write a piece for us; we premiered his **Darva** (Tar) at the Arēna festival. And we included Toms Rudzinskis' **Overstep**, composed for saxophone quartet and cajón, in our jazz music programme at the Saxophonica festival. I had approached Andris Dzenītis a long time ago, and now the circumstances finally came together and he wrote **Sharp Green** for us, the most recent piece of them all. We premiered it at the European Christmas festival."

Jachin Pousson (1983) is an American musician and composer. His interests include free improvisation, audiovisual art and neuroscience. In his music, Pousson focuses on natural and physical phenomena while expressing the poetry of being human. He has created music for installations, films and various instrumentations and has composed extensively for the saxophone.

Pousson began his musical career as a drummer playing hard rock music in Singapore. After a visit to Copenhagen, he turned to classical music and studied composition under Hans Abrahamsen. Having been impressed by the work of contemporary Baltic composers, Pousson enrolled in studies at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of

Music (JVLMA) in 2013 and has since been a regular participant in various projects involving Latvian contemporary academic and electronic music. He completed a PhD in systematic musicology in 2023, and currently works in the JVLMA research centre, studying brain activity during music interaction.

In **Gardens on Mars** (2018), Pousson addresses humankind's quest to colonise Mars and its ability to survive on 'the red planet': "Gardens are a beautiful way of organising nature in harmony with human life and human needs. The idea of gardens on Mars reflects upon the idea of a very simple human joy placed in harsh otherworldly conditions. The piece nods towards the efforts of man to reach and colonise Mars, as the Mars Generation has been doing, while describing the growth of flowing flora and genius mechanisms for sustaining it."

Madara Pētersone (1989) composes exquisite chamber music exuding meditative moods, contemplates the elements of nature and paints sonoristic landscapes, thus creating peaceful flows of time. She is partial to the sounds of the wind and their embodiment in music, as well as to the pursuit of silence. Pētersone's vocal compositions have a special sense of sonic space and a certain euphony; in recent years, she has worked closely with the Putni vocal ensemble on several concert programmes, for which she has created new works and arrangements. Her oeuvre also includes pulsating, rhythmically charged pieces such as **Serendipity** and **Active** for saxophone quartet.

Pētersone has received several awards, including first prize at the prestigious Carl Orff Competition for composers in 2019 in Munich for her solo organ piece Time Stays, We Go. After studying academic composition, Pētersone moved to Berlin to study gamelan at the Cultural Department of the Indonesian Embassy. For more than four years, she was active in the Javanese gamelan group Lindhu Raras. Since 2019, she has been the organiser and artistic director of the Quiet Concerts project.

Pētersone on **Serendipity** (2019): "This piece depicts a set of random coincidences in which the individual puzzle pieces show a small part of the whole picture. As the musical 'picture' gradually emerges, it turns out to be a quotation from an existing piece of music. The title Serendipity reflects an unplanned but fortunate coincidence of events. The term originated in science, when a fungus was discovered by chance, and whose name, Serendipita herbamans, was likewise derived from the unexpected context of its discovery. The idea and the title of the piece came from a person close to me, the biologist Moisés A. Sosa Hernández, to whom the piece is also dedicated. He also chose the musical quote featured in this composition - The Call of Ktulu from album Ride the Lightning by Metallica."

Active (2020) for saxophone quartet was commissioned by the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music with the aim of producing works to supplement the teaching repertoire. "I've always held two different views regarding the saxophone quartet as an instrumental ensemble: as overly homogeneous harmony and, on the other hand, as a magnificent group offering great variety and possibilities. Exploring the saxophone quartet from both of these aspects led to the creation of Active, which also demanded that I pay attention to the technical side and make it truly suitable for students. The piece was written in consultation with saxophonist Arvydas Kazlauskas, who,

with his extensive experience in various styles of music, is always able to point out successful and less successful passages and is always willing to help improve a piece of music."

Platon Buravicky's (1989) style stands out with its untamed strength, orneriness and primal groove. He has created mathematical algorithmic music, prepared pianos and composed electronic music as well as pieces for acoustic instruments and classical ensembles. He often participates in various performances and creates virtual instruments for his own improvisations. For the surprising and appealing variety of his new works, he received the Diena Annual Award in Culture in 2017 as well as The Copyright Infinity Award for his works *Plankton* and *Celestial Timepiece*. Buravicky's biography also includes several years of work in the shipyard at Vecmīlgrāvis and the BMGS concrete construction plant in Sarkandaugava.

Musicologist and music critic Armands Znotiņš has aptly described Buravicky's work: "One of the most important explanations for the special individuality and sometimes disarming appeal of Buravicky's work is that this music has a tactile effect. In it, one can feel not only the mutually different textures of glass, concrete and granite but also the skin of a living human being, the curves, depressions and warmth of the human body."

Regarding **Plankton** (2020), Buravicky comments: "Plankton is the most important element in the food chain. Historical evidence shows that in major cataclysms of the past, it was plankton that took the first hit, then everyone else. This is how the greatest species, including the dinosaurs, went extinct. On the other hand, the mass of plankton is so huge and diverse that it nevertheless survived those disasters and gave rise to new life forms. Now we humans are the dominant species on Earth, and if there will be another large-scale catastrophe, plankton will again take a hit and then feed into the dominant life form. Humans, too, no matter the strength of any single individual, are said to be stronger when they are part of a greater mass."

When delving into the music of **Andris Dzenītis** (1978), one feels seized by the power of a high-voltage wire that leads one through the clashes of life's realities and at one point freezes in metaphysical beauty. A balance between observation and emotional charge. From specific affects to verticals of generalisations. Dzenītis is symphonic in almost everything he writes; even his chamber music and choral scores are constructed of orchestral panels. In recent years, he has returned to explorations in the field of tonal and modal sound, seeking new possibilities of spatiality, sphericity and timbral colour in already familiar sound systems.

Dzenītis' orchestral music has been performed in many prestigious European concert halls, including the Concertgebouw in Amsterdam, the Berlin Philharmonic, the Konzerthaus in Dortmund and the Royal Festival Hall in London. In 2018, his work *Māra*, commissioned by conductor Andris Nelsons for the two orchestras he leads (Leipzig's Gewandhaus Orchestra and the Boston Symphony Orchestra), was performed in several concerts in Europe and the United States.

Andris Dzenītis on **Sharp Green** (2023): "Sharp green – the joyous and surprising observation of natural processes when favourable conditions arise. A vibrant green colour bursts from the ground, the shoot is quickly followed

by a continuation: leaves, branches, sections, flowers, fruit, forming ever denser, ever richer life and increasingly delightful formations. Under the right conditions, this kind of greening, splitting, maturing, leafing and blooming is also possible in our spiritual and physical lives. The musical material in this composition continuously renews itself, splitting off, adding on and brightening. It's a joyful tribute to my current state of joy."

Oskars Herliņš (1980) has composed music with an avantgarde and ambient aesthetic, he has written chamber music in classical forms and in a neo-Romantic style, and he has experimented with electronic music. In the mid-1990s, Herliņš was one of the pioneers of 8-bit or chiptune music in Latvia. He created his first compositions with a ZX Spectrum 128 computer and composed songs and instrumental music for rock bands in which he himself played guitar and sang. Only later did Herliņš turn to the academic study of composition, earning a bachelor's degree from the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and a master's degree from the Royal Conservatoire in The Hague. He also holds a master's degree in philosophy.

Herliņš speaks concisely about **Darva** (Tar) for saxophone quartet (2022): "The title of Darva (Tar) is related to the timbre of the saxophone, which I associate with tar – an oily, viscous, usually dark brown or black liquid with a sharp, peculiar smell."

Toms Rudzinskis (1987) is a jazz saxophonist and composer whose music is characterised by a warm, melodic sound, intense rhythms, an affirming flow of life and passionate improvisation. He holds a master's degree from the Conservatorium van Amsterdam, has lived in Berlin, has toured throughout Europe with renowned jazz musicians, and was also chosen as a Jazz Ambassador for the Bimhuis concert hall in Amsterdam. Rudzinskis' and Danish jazz musician Kenneth Dahl Knudsen's collaborative album *Space Big Band* has received a Danish Jazz Music Award nomination, critical acclaim and radio airplay across Europe; it has also landed on the European Jazz Network charts and been included in the Lufthansa and Qatar Airways in-flight music selections. Rudzinskis' album *Abyss* was released in late 2023; it was nominated for the Europe Jazz Media Charts and received the Latvian Music Recording Industry Award for best jazz album. Rudzinskis currently works as a lecturer at the Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music and the Ventspils Secondary School; he also develops jazz music programmes at *M/Darbniča* in Riga.

In **Overstep** (2023), Rudzinskis has combined the aural language of contemporary academic music with expressive rhythms: "I wanted to compose a new work for the Atomos Saxophone Quartet and a percussionist, a work that highlights a rhythmically diverse sound and contains different time signatures and polyrhythms. In writing on a foundation of jazz music like this, I also wanted to focus on the sound of the saxophone as an instrument, which can be marvellously accentuated and explored in the quartet.

Founded in 2016 in Riga, the **Atomos Saxophone Quartet** is characterised by musical intuition and virtuosity, diverse sounds and a curious openness to the new. The quartet members Arvydas Kazlauskas, Aigars Raumanis,
9 Roberts Martini and Rūdolfs Pēteris Rubenis have developed their individual skills while studying under renowned

saxophone teachers in Latvia and elsewhere in Europe and the United States. Each is a compelling, established personality on the Latvian music scene in his own right; together, they embody a refined sound based on four different timbres that envelops the room and the audience.

The quartet's repertoire largely presents a journey into 20th and 21st century academic and jazz music, with occasional touches of older music. Atomos has developed a creative dialogue with prolific contemporary composers from Latvia – Platon Buravicky, Madara Pētersone, Andris Dzenītis, Jachin Pousson, Edgars Mākens, Raivis Misjuns, Andrievs Alksnis, Marina Vidmonte – as well as jazz and rhythm music composers Ritvars Garoza, Dāvis Jurka, Toms Rudzinskis and Karolis Šarkus (Lithuania). The quartet has performed fresh and stimulating music at the *Saxophonika* international saxophone music festival, the *Arēna* and *Latvian New Music Days* contemporary music festivals and the *Sansusī* alternative chamber music festival in Latvia, as well as festivals in Marijampolē and Klaipėda in Lithuania.

In 2022, Atomos presented an enthusiastic performance of Philip Glass' Concerto for Saxophone Quartet and Orchestra with the Latvian National Symphony Orchestra under the baton of Jānis Staščekis at the Great Guild Hall in Riga. In collaboration with the Vilnius St. Christopher Chamber Orchestra and conductor Karolis Variakojis, in 2020 the quartet interpreted *Ten toli, iki vidurnakčio* (Far Away, Till Midnight) by Bronius Kutavičius, a prominent Lithuanian representative of minimalism. In 2023, Atomos performed Nic Gotham's vibrant Bacchanale together with the Orchestra *Riga*.

The Atomos Saxophone Quartet has created mutually enriching concert programmes with the *Putni* vocal ensemble, poet Inga Gaile and organist Līga Ivāne, the promising young Lithuanian jazz saxophonist and composer Karolis Šarkus, and percussionist Ernests Medīņš, who is a regular collaborator in the quartet's jazz and rhythm music programmes. In November 2021, Atomos celebrated its fifth anniversary with a concert at Latvian Radio Studio 1, which was also broadcast live across Latvia on Latvian Radio 3 *Klasika*.

Percussionist **Ernests Medīņš** is a musician with the Latvian National Symphony Orchestra and the Latvian National Opera and Ballet Orchestra as well as the Perpetuum Ritmico percussion ensemble. He holds Master's degrees in percussion performance and composition from JVLMA and actively participates in various musical projects as a drummer and percussionist.

Lauma Mālnace

English translation by Amanda Zaeska

Sharp Green – asi zaļš.

Albumā ietverti tieši tādi – jauni un svaigi – muzikālās ražas “zaļumi”. Nesen tapuši, īpaši kvartetam *Atomos* rakstīti. Būsim patiesi aizkustināti, ja *Sharp Green* atradīs savu īpašo vietu latviešu kamermūzikas ierakstu bagātīgajā klāstā un laikmetīgās saksofonmūzikas mīlotāju klausāmsarakstos. Jauku klausīšanos!

Arvīds Kazlausks

Septiņi jaundarbi un seši jaunās, vidējās paaudzes komponisti no Latvijas – tāda ir saksofonu kvarteta *Atoms* albuma *Sharp Green* bilance. Dažādi skaņraži, kuru saknes ir gan neakadēmiskajā, gan akadēmiskajā mūzikā, taču viņus visus vienojuši jaušanās *Atoms* avantūriskajam garam, kas rosinājis pētīt saksofonu kvarteta skanējuma iespējas. Skāndarbos viņi pievērsušies jautājumiem par cilvēci, ekoloģiju, vieliskumu, dzīvības plaukumu dabā un sevī, gan vienkārši atklājuši jaudīgu paizpaušmes un spēles prieku. Saksofonu kvartets, šķiet, jau pats par sevi nepielauj blāvu mērenību, un šajā albumā mākslinieki mums sarūpejuši aizraujošu skanu ceļojumu, kur dzirdam gan minimālisma estētiku, gan sonoristiku kā galveno virzītājspēku, gan “roķīgas” intonācijas, gan atmosfēriskas noskanas, gan enerģētisku radošā spēku apliecinājumu.

Saksofonu kvarteta *Atoms* dibinātājs Arvīds Kazlausks par albuma ieceri teic: “Šo gadu laikā *Atoms* repertuārā ir uzkrājušies vairāki jaundarbi, kurus gribējās iemūžināt albumā. Doma par diska ierakstīšanu virmoja gaisā jau labu laiku. Radās ideja, ka varētu ieskaņot albumu ar latviešu komponistu jaundarbiem, kas rakstīti speciāli saksofonu kvartetam *Atoms*. Pirmais no tiem bija Džeikins Pusona (*Jachin Pousson*) skāndarbs **Gardens on Mars**. Ar Džeikinu biju jau vairākkārt sadarbojies, spēlējam brīvās improvizācijas grupā *Endless Roar* un viņš bijis klātesošs *Atoms* gaitām jau no ansaņma piirmsākumiem. Uzaicināt Džeikinu komponēt mums jaundarbu bija loģisks šīs sadarbības turpinājums. Pēc tam es uzrunāju Madaru Pētersonu, savukārt Aigars Raumanis – Platonu Buravicki, Madaras Pētersones un Platona Buravicka skāndarbus esam diezgan daudz spēlejuši latviešu mūzikas programmās, tai skaitā festivālos “Arēna” un “Latvijas Jaunās mūzikas dienas”. Tad vienā brīdi uzrakstīt mums skāndarbu pieteicās arī Oskars Herliņš – viņa **Darv** pirmskanojām festivālā “Arēna”. Savukārt Toma Rudzinska **Overstep**, kas komponēts saksofonu kvartetam un kahonam, ieklāvām džeza mūzikas programmā festivālā *Saxophonija*. Andri Dzenīti biju uzrunājis jau pirms laba laika, un apstākļi beidzot sakrita, lai viņš mums varētu uzrakstīt **Sharp Green**, kas ir nesenākais skāndarbs no visiem; to pirmskanojām festivālā “Eiropas Ziemassvētki”.”

Džeikins Pusons (*Jachin Pousson*, 1983) ir amerikānu mūzikis un komponists. Viņa interešu lokā ir brīvā improvizācija, audiovizuālā māksla un neirozinātne. Savā mūzikā Pusons pievēršas dābas un fizikalitātes parādībām, vienlaikus paužot cilvēciskas būtības poēziju. Viņš radījis mūziku instalācijām, filmām, dažādiem instrumentu sastāviem, kā arī daudz komponējis skāndarbus tieši saksofonam.

Mūzikas ceļu sācis kā smagā roka mūzikas bundznieks Singapūrā, pēc viesošanās Kopenhāgenā viņš pievērsās klasiskajai mūzikai un studēja kompozīciju pie Hansa Abrahamsena. Guvis patīkamu iespaidu par Baltijas mūsdienu komponistu daiļradi, Džeikins Pusons 2013. gadā uzsāka studijas Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, un kopš tā laika ir regulārs dažādu Latvijas mūsdienu akadēmiskās un elektroniskās mūzikas projektu dalībnieks. Pašlaik darbojas JVLMA Zinātniskās pētniecības centrā, 2023. gadā aizstāvēja savu doktora disertāciju, kurā pētīja smadzeņu aktivitātes mūzikas radišanas un spēlēšanas laikā.

Skāndarbā **Gardens on Mars** (2018) komponists vēsta par cilvēka tiekšanos kolonizēt Marsu un spēju uz tā izdzīvot: “Dārzi ir skaists veids, kā dabas harmoniju organizēt ar cilvēka dzīvi un vajadzībām. Ideja par dārziem uz Marsa atspoguļo pavisam vienkāršu cilvēka prieku, atrodoties skarbos apstākļos svešā planētā. Darbā ir mājiens

uz cilvēka centieniem sasniegt un kolonizēt Marsu, kā to dara Marsa paaudze, vienlaikus aprakstot plūstošās floras augšanu un mehānismus tās uzturēšanai.”

Madara Pētersone (1989) komponē izsmalcinātu kamermūziku meditatīvās noskaņas, apcer dabas elementus un stihijas, skapnās glezno sonoristikas ainavas, radot mierpilnu laika plūdumu. Komponistei tuvas vēja skaņas un to iemeslošana mūzikā, kā arī tiekšanās pēc klusuma. Savukārt Madaras Pētersones vokālajiem skaņdarbiem piemīt īpaša skaniskās telpas izjūta un labskāniņa; pēdējos gados vairākās koncertprogrammās cieša sadarbība izveidojusies ar grupu “Putni”, kam Madara radījusi jaundarbus un aranžējumus. Tāpat viņas daīļradē sastopam ritmiski uzlādētus, pulsējošus skaņdarbus, kādi ir *Serendipity* un *Active* saksofonu kvartetam. Madara Pētersone saņēmusi vairākus apbalvojumus, tai skaitā pirmo vietu prestižajā Karla Orfa Starptautiskajā kompozīcijas konkursā 2019. gadā Minhenē par skaņdarbu ērģelēm solo *Time stays, we go*. Pēc akadēmiskās kompozīcijas studijām Madara devās uz Berlīni, lai Indonēzijas Vēstniecības kultūras departamentā apgūtu gamelāna spēli. Vairāk kā četrus gadus Madara turpināja savu darbību Javas gamelāna grupā *Lindhu*. Kopš 2019. gada viņa īsteno projektu “Klusie koncerti” kā mākslinieciskā vadītāja un arī organizatore.

Madara Pētersone par opusu **Serendipity** (2019): “Šis skaņdarbs ataino nejaušu sakritību kopumu, kur atsevišķie puzzles gabaliņi rāda mazu dalīju no bildes. Pakāpeniski veidojoties muzikālajai “bildei”, rodas veselums, kas izrādīsies kādas eksistējošas mūzikas citāts. Skaņdarba nosaukums *Serendipity* atspoguļo neplānotu, bet veiksmīgu notikumu sakritību jeb laimīgu sagadīšanos. Termins radies zinātnē, kad nejauši tika atklāta kāda sēnīte, kuras nosaukums radās, atsaucoties uz negaidīto atklāšanas kontekstu – *Serendipitija Herbamans*. Kompozīcijas idejas un nosaukuma ierosinātājs ir man tuvs cilvēks – biologs Moizes A. Sosa Hernandezs (*Moisés A. Sosa Hernández*), kuram šis skaņdarbs tika veltīts. Viņš arī izvēlējās iekļauto mūzikas citātu – *The Call of Ktulu* no grupas *Metallica* albuma *Ride the Lightning*.”

Active (2020) saksofonu kvartetam tapis pēc Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas pasūtījuma radīt skaņdarbus mācību repertuāra papildināšanai. “Saksofonu kvartetu kā instrumentālo sastāvu vienmēr esmu redzējusi divējādi – gan kā pārāk viendabīgu saskanu, gan pavism pretēji – krāšņu, ar lielām daudzveidības un spēles iespējām apveltītu ansamblu. Izzinot saksofonu kvartetu no šīm pusēm, radās skaņdarbs *Active*, kuram papildus nosacījums bija pievērst uzmanību tehniskajām prasībām, lai tas patiešām būtu piemērots studentiem. Skaņdarbs tapa, konsultējoties ar saksofonistu Arvīdu Kazlauskiju, kurš ar savu plašo pieredzi dažādos mūzikas stilos vienmēr spēj atzīmēt veiksmīgakus un neveiksmīgakus risinājumus, un vienmēr atsaucīgi palīdz rast uzlabojumus.”

Platona Buravicka (1989) rokraksts izceļas ar tā nepieradināto spēku, spurainumu un pirmatnīgo “grūvu”. Viņš radījis matemātisku algoritmu mūziku, preparējis klavieres, komponējis elektronisku mūziku, skaņdarbus akustiskajiem instrumentiem un klasiskiem sastāviem. Bieži piedalās dažādās performancēs un veido virtuālus instrumentus savām improvizācijām. Par jaundarbu pārsteidzošu un uzrunājošo dažādību viņš saņēma “Dienas gada balvu kultūrā 2017”. Savukārt skaņdarbi “*Planktons*” un “*Debespulkstenis*” ieguvuši “Autortiesību bezgalības balvu”. Platona Buravicka biogrāfijā vairāku gadu garumā bijis arī darbs kuģu remonta rūpničā Vecmīgrāvī un betona konstrukciju rūpničā BMGS Sarkandaugavā.

Komponista daiļradi trāpīgi raksturojis Armands Znotiņš: "Viens no būtiskākajiem iemesliem Buravicka jaunrades īpašajai individualitātei un palaikam gluži atbrunojošajam pievilkumam – šī mūzika iedarbojas taktīli, un tajā sataustāma ne tikai stikla, betona vai granīta savstarpējī atšķirīgā faktūra, bet arī dzīva cilvēka āda, cilvēka ķermeņa izliekumi, ieplakas un siltums."

Komponists par savu opusu **Planktons** (2020) teic: "Planktons ir vissvarīgākais elements barības kēdē. Vēsturiski fakti liecina, ka nozīmīgākajos kataklizmu laikos tieši planktons bijis tas, kas sanēma pirmo triecienu, pēc tam visi pārējie. Tādā veidā notika vislielāko sugu, tai skaitā dinozauru, izmiršana. Savukārt planktona masa ir tik liela un daudzveidīga, ka, neskatos uz kataklizmām, tā saglabājās un deva dzīvi jaunām dzīvības formām. Tagad mēs, cilvēki, esam dominējošā forma uz Zemes, un, ja gadīsies kāda liela mēroga kataklizma, planktons sanems kārtējo triecienu un izbaros dominējošo dzīvības formu. Arī cilvēks, būdams daļa no masas, esot stiprāks par visstiprākajiem vienpašiem."

Ienirstot **Andra Dzenīša** (1978) mūzikā, šķiet, ka savā varā tevi panem augstsprieguma pavada, kas ved caur dzīves reāliju sadursmēm un vienā brīdi sastinot metafīziskā skaitumā. Balansā starp vērojumu un emocionālu lādiņu. No konkrētiem afektiem pie vispārīnajumu vertikālēm. Komponists ir simfonisks gandrīz visā, ko viņš raksta – arī Dzenīša kamermūzikā un kora partitūras būvētas orkestrālos paneļos. Pēdējo gadu mūzikā komponists atgriezies pie meklējumiem tonālā un modālā skanu laukā, meklējot jaunas telpiskuma, sfēriskuma, un tembrālo krāsu iespējas jau pazīstamās skanu sistēmās.

Prestižās Eiropas koncertzālēs izskanējusi Dzenīša orķestra mūzika – tai skaitā Amsterdamas Concertgebouw, Berlines filharmonijā, Dortmundes Konzerthaus, Londonas Karaliskajā Svētku zālē un citur. 2018. gadā vairākos koncertos Eiropā un Amerikā atskanojumus piedzīvoja viņa skaņdarbs "Māra", ko komponistam pasūtināja diriģents Andris Nelsons abiem viņa vadītajiem orķestriem – Leipcigas Gewandhaus un Bostonas simfoniskajam orķestrim.

Andris Dzenītis par **Sharp Green** (2023): "Asi zaļš – prieka un pārsteigumu pilns dabas procesu vērojums, iestājoties labvēlīgiem apstākļiem, no zemes spraucas dzīvīgi zaļa krāsa, dzinumam strauji seko turpinājums – lapas, sazarojumi, posmi, ziedi, augļi, veidojot arvien kuplāku, bagātīgāku dzīvību, arvien apbrīnojamākus veidojumus. Pie labvēlīgiem apstākļiem šāda zaļošana, dalīšanās, pieaugšana, kuplošana iespējama arī mūsu, cilvēku, garīgajās un fiziskajās dzīvēs. Skāndarba materiāls veidots kā nepārtraukta tā atjaunošanās, dalīšanās, papildināšanās, paspilgtināšanās. Priekpilns veltījums manam šī briža dzīvespriekam."

Oskars Herliņš (1980) komponējis skaņdarbus gan avangarda un ambientās mūzikas estētikā, gan kamermūziku klasiskās formās un neoromantisma stilistikā, gan eksperimentējis ar elektroniku. 1990. gadu vidū vienīgais viens no astoņu bitu jeb *chiptune* mūzikas aizsācējiem Latvijā. Savas pirmās kompozīcijas radijs ar datoru ZX-Spectrum 128, kā arī sacerējis dziesmas, instrumentālus skāndarbus rokgrupām, kurās pats spēlējis gitaru un dziedājis. Oskars Herliņš akadēmiskās kompozīcijas studijām pievērsās vēlāk, iegūstot bakalaura grādu Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā un maģistra grādu Hāgas Karaliskajā konservatorijā. Viņam ir arī humanitāro zinātnu maģistra grāds filozofijā.

Par skāndarbu saksofonu kvartetam **Darva** (2022) komponists izsakās kodolīgi: "Kompozīcijas "Darva" nosaukums saistīts ar saksofona tembru, kas man asociējas ar darvu – eļļainu, viskozu, parasti tumši brūnu vai melnu šķidrumu ar asu īpatnēju smaržu."

Toms Rudzinskis (1987) ir džeza saksofonists un komponists, kura mūzikai piemīt silts, melodisks skanējums, intensīvi ritmi, apliecināša dzīvības plūsmā un aizrautīga improvizācija. Viņš ieguvis maģistra grādu Amsterdamas konservatorijā, dzīvojis Berlīnē, koncertējis daudzviet Eiropā ar atzītiem džeza mūziķiem, savulaik arī izvēlēts par Amsterdamas koncertzāles *Bimhuis* džeza vēstnieku. Toma Rudzinska un dāņu džeza mūziķu Keneta Dāla Knudsena (*Kenneth Dahl Knudsen*) kopīgais albums *Space Big Band* saņēmis Dānijas Džeza mūzikas balvas nomināciju, kritiku uzslavas un radio atskalojumus visā Eiropā, tīcīs iekļauts *European Jazz Network* mūzikas topā, kā arī *Lufthansa* un *Qatar Airlines* līadsabiedrību lidojumu mūzikas izlasēs. 2023. gada nogalē klajā nāca Rudzinska albums *ABYSS*, kas tika izvirzīts *Europe Jazz Media Chart* un saņēma Latvijas Mūzikas ierakstu gada balvu kategorijā "Labākais džeza albums". Pašlaik Toms Rudzinskis strādā par pasniedzēju Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā un Ventspils Mūzikas vidusskolā, kā arī veido džeza mūzikas programmas "M/Darbnīcā".

Toms Rudzinskis kompozīcijā **Overstep** (2023) apvienojais mūsdienu akadēmiskās mūzikas skanu valodu un ekspresīvus ritmus: "Vēlējos radīt jaundarbu saksofonu kvartetam *Atoms* un sitaminstrumentālistam, izcelot ritmiski daudzveidīgu skanējumu ar dažādiem taktsmēriem un poliritniem. Rakstot uz šādas džeza mūzikas bāzes, gribēju arī pievērsties saksofona skanējumam, ko kvartētā lieliski var izceļt un pētīt."

2016. gadā Rīgā dibināto saksofonu kvartetu **Atoms** raksturo muzikāla intuīcija un virtuoziitāte, daudzveidīgas skanējuma iespējas un zinātkāra atvērtība jaunajam. Kvarteta dalībnieki Arvīds Kazlausks, Aigars Raumanis, Roberts Martini un Rūdolfs Pēteris Rubenis ir izkopuši individuālo meistarību pie izciliem saksofonspēles skolotājiem Latvijā un papildinājušies citviet Eiropā un ASV. Katrs ir spilgti, sevi apliecinājusi personība Latvijas mūzikas ainā, visi kopā – rūpīgi slīpēta četru tembru kopskaņa, kas ievilņo telpu un klausītājus.

Atoms repertuārs lielākoties ir celojums 20. un 21. gadsimta akadēmiskajā un džeza mūzikā, ik pa laikam pieskaroties arī senākam muzikālajam mantojumam. Kvartetam izveidojies radošs dialogs ar darbīgiem pašmāju mūsdienu skanražiem – Platonu Buravicki, Madaru Pētersoni, Andri Dzenīti, Džeikinu Pusonu (*Jachin Pousson*), Edgaru Mākenu, Raivi Misjunu, Andrievu Alksni, Marinu Vidmonti, kā arī džeze un ritma mūzikas komponistiem Ritvaru Garozu, Dāvi Jurku, Tomu Rudzinski un Karoli Šarku (Lietuva). Svaiga un rosinoša mūzika atskanota koncertos Starptautiskajā saksofonmūzikas festivālā *Saxophonia*, laikmetīgās mūzikas festivālos Arēna un "Latvijas Jaunās mūzikas dienas", alternatīvās kamermūzikas festivālā "Sensus" Latvijā, kā arī festivālos Marijampolē un Klaipēdā, Lietuvā.

Aizrautīga uzstāšanās aizvadīta kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri diriģenta Jāņa Stafecka vadībā, atskanojot Filipa Glāsa kontrastaino "Koncertu četriem saksofoniem un orķestrim" Lielajā ģildē (2022). Sadarbībā ar Vilnijas Svētā Kristofera kamerorķestri un diriģētu Karoli Varjakoju interpretēts minimālisma spilgtā pārstāvja, lietuvieša Bronijs Kutaviča skanādarbs *Ten toli, iki vidurnakčio* (2020). Kopā ar Orķestri "Rīga" atskanota Nikā Gothama vitālā "Bakhānāle" (2023).

Sitaminstrumentālists **Ernests Medīņš** ir Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra un Latvijas Nacionālās operas un baleta orķestra mūziķis, kā arī sitaminstrumentu ansambla *Perpetuum Ritmico* dalībnieks. Ieguvis maģistra grādus sitaminstrumentu spēlē un kompozīcijā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, aktīvi piedalās dažādos mūzikas projektos kā bundznieks un perkusionists.

